

**Acțiune introdusă la 5 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Suediei****(Cauza C-479/10)**

(2010/C 328/40)

*Limba de procedură: suedeza***Părțile**

*Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: K. Simonsson și A. Alcover San Pedro, în calitate de agenți)

*Pârât:* Regatul Suediei

**Concluziile reclamantei**

— constatarea faptului că, prin depășirea valorilor-limită de  $PM_{10}$  în aerul înconjurător pe parcursul anilor 2005, 2006 și 2007 în zonele SW 2 și SW 4 și pe parcursul anilor 2005 și 2006 în zona SW 5, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile-limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător <sup>(1)</sup>,

— obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30 prevede că statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că concentrațiile de  $PM_{10}$  din aerul înconjurător nu depășesc valorile-limită stabilite în secțiunea I din anexa III în conformitate cu datele menționate în aceasta. Data relevantă în acest caz este 1 ianuarie 2005.

Din rapoartele transmise Comisiei de Suedia cu privire la perioada 2005-2007 ar rezulta că valorile-limită de  $PM_{10}$  au fost depășite în zonele SW 2 și SW 4 pe toată perioada, iar în zona SW 5 pe parcursul anilor 2005 și 2006.

În consecință, Suedia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30 în legătură cu zonele și cu perioadele respective.

<sup>(1)</sup> JO L 163, p. 41, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 46.

**Acțiune introdusă la 5 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Suediei****(Cauza C-480/10)**

(2010/C 328/41)

*Limba de procedură: suedeza***Părțile**

*Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și K. Simonsson, agenți)

*Pârât:* Regatul Suediei

**Concluziile reclamantei**

— Declararea faptului că limitând, în practică, regimul grupurilor TVA la furnizorii de servicii financiare și de asigurări, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 cu privire la sistemul comun pe valoarea adăugată, și

— obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Dispozițiile suedeze cu privire la grupurile TVA sunt contrare articolului 11 din Directiva TVA, în măsura în care aplicarea dispozițiilor în cauză este limitată la întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul financiar. În opinia Comisiei, regimurile naționale ale grupurilor TVA trebuie să se aplice tuturor întreprinderilor stabilite în statul membru care aplică acel regim, indiferent de tipul de activitate pe care o desfășoară întreprinderea.

Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată este un sistem uniform. Prin urmare, stabilirea unui regim special în interiorul acestui sistem trebuie, în principiu, să se facă într-un astfel de mod încât regimul să fie general aplicabil.

Nimic din cuprinsul articolului 11 din Directiva TVA nu indică faptul că un stat membru poate limita aplicarea unui regim privind grupurile TVA la anumite întreprinderi care își desfășoară activitatea într-un anumit sector.

Finalitatea articolului 11 din Directiva TVA sugerează astfel că o asemenea dispoziție trebuie interpretată în sensul că se aplică tuturor întreprinderilor din toate sectoarele.

În plus, dispozițiile suedeze privind grupurile TVA sunt incompatibile cu principiul de drept al Uniunii privind egalitatea de tratament.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) la 6 octombrie 2010 — Teresa Cicala/Regione Siciliana**

(Cauza C-482/10)

(2010/C 328/42)

*Limba de procedură: italiana*

**Instanța de trimitere**

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

**Părțile din acțiunea principală**

*Reclamantă:* Teresa Cicala

*Pârâtă:* Regione Siciliana

**Întrebările preliminare**

1. Interpretarea și aplicarea articolului 3 din Legea nr. 241/1990 și a articolului 3 din Legea regională din Sicilia nr. 10/1991 în raport cu articolul 1 din Legea nr. 241/90 — care obligă administrația italiană să aplice principiile dreptului Uniunii Europene, în conformitate cu obligația de motivare a actelor administrației publice prevăzută la articolul 296 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — potrivit căreia actele de drept privat ale autorităților administrative, respectiv drepturile individuale inerente din domeniul pensiilor, care au, în orice caz, caracter obligatoriu, pot fi scutite de obligația de motivare este compatibilă cu dreptul Uniunii Europene și acest caz reprezintă o încălcare a unei norme fundamentale de procedura aplicabilă măsurii administrative?
2. Articolul 21 octies alineatul 2 primul paragraf din Legea nr. 241/1990, astfel cum este interpretat în jurisprudența administrativă, în raport cu obligația de motivare a actului administrativ prevăzută la articolul 3 din aceeași Lege nr. 241/1990 și de Legea regională din Sicilia nr. 10/1991, în conformitate cu obligația de motivare a actelor administrației publice prevăzută la articolul 296 alineatul (2) din Tratatul

privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, este compatibil cu articolul 1 din Legea nr. 241/1990, care prevede obligația administrației de a aplica principiile dreptului Uniunii Europene și, în consecință, sunt compatibile și admisibile interpretarea și aplicarea posibilității administrației de a completa motivarea deciziei administrative în cursul procedurii?

**Acțiune introdusă la 6 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei**

(Cauza C-483/10)

(2010/C 328/43)

*Limba de procedură: spaniola*

**Părțile**

*Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și R. Vidal Puig, agenți)

*Pârât:* Regatul Spaniei

**Concluziile reclamantei**

— Constatarea faptului că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1), al articolului 11, al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (1) și al articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță<sup>(1)</sup> precum și în temeiul articolului 10 alineatul (7) din Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare<sup>(2)</sup>;

— obligarea Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Comisia consideră că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din:

1. articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE, în măsura în care tariful impus pentru utilizarea infrastructurii feroviare este „determinat” exclusiv de către autoritățile statale, atribuțiile „administratorului infrastructurii” (ADIF) fiind reduse la simpla colectare a taxelor;